

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Monita de Oratione & Communione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

extoto corde ipsi seruientem visitat? si te senseris graui siti laborare: ne te perire sinas, neque otiose expectes, vt aqua de cælo descendat, & influat in os tuum; sed stude diligenter, eam querere. Quod si velis scire, vbi eam inuenies, *vadend sarcinulas*, quæ sunt in Ecclesiæ meæ agro: nam cæsi in exteriori specie sarcinulæ videantur: intus tamen sarcinæ sunt magnæ, continentes ingentia vasa, pretiosis aquis plena: & sunt tanquam e fontes *Saluatoris*, ex quibus magna cum voluptate aqua ista deducuntur. Lege libros sacros & pios; meditare diuina mysteria; suscipe Sacramenta; assiste diuinis sacrificijs: quia in his omnibus aquam inuenies sapientiæ salutaris; aquam deuotionis & lachrymarum; aquam viuam gratiarum ac donorum cælestium: quibus tuam sitim mitigabis, & spiritum resumes ad continuandum tuum laborem.

S E D attende, vt ex aquis illis bibas, ex quibus bibunt *pueri mei*. caue ne eas bibas, quas Heretici aut sæculares homines bibunt, quæ sunt turbida, lutulenta, ac venenata. *f Quid tibi vis in via Aegypti, vt bibas aquam turbidam ex Nilo eius flumine? Et quid tibi cum via Assyriorum, vt bibas aquam fluminis eius Euphratis?* si quidem renunciaisti Sathanæ, & eius erroribus; mundo & vanis pompis eius: noli aquas bibere quas ipsi bibunt; ne prophanos libros legas; ne falsa illorū iudicia & dictamina sequaris, quæ circa hæc peritura bona habent: sed claras & crystallinas aquas bibe, doctrinæ puræ, veræ, ac solidæ sanctitatis, quas bibunt pueri & amici mei, attendens modum humilem, & cautum, quo eas illi hauriunt, sic enim sitim tuam sedabis, quemadmodum illi suam extinguunt.

§. I. *Monita de Oratione & Communione.*

S E D quoniam potus non est sufficiens subleuatio messorum: addit cælestis noster Booz monitum aliud, quo omnes charitatis suæ vires intendit, dicens: *g cum fuerit hora vespendi: veni huc, & comede panem, & intinge buccellam tuam in aceto.* Quis enim iste est panis messorum Christi, nisi ipsemet CHRISTVS, qui est *h panis viuus*, præcipue in hoc sanctissimo altaris Sacramento: ad cuius sumptionem, cum eos visitat, exhortatur, præbens eis vtilissima documenta, vt in magnum suum commodum illum sumant.

P R I M V M documentum est, vt veniant *quando fuerit hora*: quo monito præsupponit, debere esse horam sacræ Communioni præscriptam; neque enim absq; mysterio Booz non præscribit RUTH horam aliquam, ad aquas

Siti: perfe-
ctionis.

c Isai. 12. 3.

Puerorum
Christi a-
qua.
Eierem 2. 18

Fames.

g Ruth. 2. 14

h Ioan. 6. 35.

Hora come-
dendi.

Potus frequens.

Cibus status

De Myst. Theol. 3. p. 3. Spiritualiter quotidie communicandū

Lib. 1. de orando Deū Epist. 121. a Probam c. 9.

Communio nisi certa dies.

bibendas: haustus enim itando sumitur; & quasi obiter, quoties fietis sedanda urget necessitas: sed ad sumendum cibum, hora est designata, quia non obiter, sed ex instituto, & longiori temporis intervallo sumitur; ut virtus reparatis, ad laborem rediri possit, ut intelligant operarii Christi, se duplicem spirituales refectioem sumere debere: alteram tanquam potum, & obiter, interrompendo breuiter actiuae vitae actiones, & labores corporales, aliquibus affectibus amoris, ac deuotionis: petitionibus, & orationibus iaculatorijs; quae tanquam hasta in caelum iaciuntur; cum breuibus aliquibus considerationibus, quae aliquam recreationem & respirationem in ipso laboris decursu adferant. Sed praeter hanc aliam debent accipere refectioem in modum cibi, ex animi deliberatione & prolixiori mora: relictis tunc Marthae occupationibus, ac diuersis alijs exercitijs: ut sumendo huic cibo magis attendatur: nunc spiritualiter in oratione & meditatione recollecta illum sumendo; nunc etiam Sacramentaliter ipsum Sacramentum suscipiendo. Ad quod meritò debet esse & dies & hora praescripta, quae inuiolabiliter est seruanda. Communio spiritualis quotidie est sumenda praescripta hora conuenienti, tempore matutino aut vespertino. Nam ut ait S. Bonaventura, si hanc horam sumendo quotidie corporali cibo designamus; & si tunc occurrat necessaria aliqua occupatio, horam ipsam praue-nimus, aut extrahimus; ut occupatione finita cibum sumamus; magis erit rationi consentaneum, horam praescriptam habere ad spirituales animae refectioem quotidie sumendam. Non enim decet maiorem ancillae, quam Dominae curam gerere; & carnem praescripta hora semper frui conuiuio; animam verò suo fraudari: cum etiam grauior sit spiritus quam corporis necessitas. Quod si qua necessaria occupatio, vel ex obedientia, vel ex charitate, praescriptam horam impediatur, sumenda meritò erit ita, atque occupationi fuerit satisfactum: periculosum (ut S. Chrysostomus ait) existimando tali cibo priuari, ne cor ipsum arescat, si panem suum comedere obliuiscatur. Et propterea S. Augustinus dixit: multum referre si hora designetur, ut ipse defectus facilius aduertatur; deturque opera, ut postea suppleatur.

Eodem modo dies est praescribendus, & hora certa pro communione sacramentali iuxta monita supra posita: sine tali enim communione non poterit messis labor perdurare: qui cum sit continuus, necesse est comestioem esse tam frequentem, ut sufficiat ad reliqua bona exercitia sine aliqua interruptione continuanda. Sed latet mysterium in eo quod dixerit Booz: si sitieris, bibe ex aquis: & tamen non dixerit: si esurieris, quando erit hora, veni, comede. Nam licet sit verum, quod hic diuinus cibus sit cum fame sumendus, ut proffit; & fames haec ordinariè sit in feruentibus, quando accedit hora praescripta: at si quando fortè deesset fames haec sensibilis: non est

ob id prætermittenda communio. quemadmodum agrotus non omittit comedere hora præscripta: quamuis comedendi appetitum non habeat maior enim necessitatis quam appetitus habenda est ratio. Et statim atque incipit præparatio, solet appetitus accedere: quem ipsa communio excitat, in quo etiam sensu intelligitur illud Sapient. *i Qui edunt me, adhuc esuriunt.*

APPROPINQUANTE vtriusq; communionis hora, obseruandum est monitum secundum, quo dicitur: *veni huc, & comede panem.* quid est autem, Deum animæ dicere: *veni huc*, nisi: accede ad meum conspectum, & ubi ego sum, exercens viuæ fidei actum, huius veritatis, quod ego te aspicio: memento eum, qui *ingressus fuerat conuiuium absque veste nuptiali* non cogitasse, Regem fore præsentem, alioquin fortè non fuisset aulus intrare. Et cum etiam cibus corporis sumi debeat *coram Deo* quasi, qui in eius conspectu est constitutus; quanto igitur magis cibus animæ, qui est ipsemet Deus. Præterea; cum voluerit communicare, *veni huc*: ad locum scilicet intra meam Ecclesiam designatum, *in extraquam non est Paschalis iste agnus comedendus.* Quamuis enim tanta sit huius Domini charitas, vt velit in hoc Sacramento exita templum exire, & agrotorum domos accedere, eosque in suis lectis visitare: at qui sani sunt, non debent tantum sibi tribuere; vt curare velint ad suas domos & oratoria illud deferri; ita rem disponentes, vt sacrum illic Missæ fiat, & ipsis communio sacra administrerur: sed cum magna animi demissione omnem torporem excutientes, ipsimet templa accedant, in quibus messorum reliqui, & Iesu Christi operarij ad illam sumendam conueniunt, in quorum societate & ipsi diuinum hunc panem, reliquis omnibus communem sumant: propterea enim *communio* appellatur, hoc est, communicatio multorum, vnione charitatis in vno corpore mystico vnitorum: quorum cibus est vnus, & idem Christus: vt eundem spiritum habeant. Hic fuit primorum Christianorum spiritus, de quo S. Lucas: quod *in quoridie perdurabant vnanimiter in templo* ad orandum, eod quod ille esset locus ad id constitutus.

Secundum tertium adhuc monitum ista magni momenti verba continent: vt quando communionis hora peruenit, ad eam in puncto accedas, omisso labore, & reliquis omnibus occupationibus in tempus aliud reiectis: non trahendo moras ex pigritia. cui si locum dederis: fortè, cum voles hunc cibum sumere, permittet Deus, vt non inuenias; aut nõ ita sumas, vt tibi profuit. Quemadmodum Israelitæ, quia ex pigritia non veniebant manè diluculo, & tempore præscripto ad colligendum Manna; quando hora erat elapsa, etiam si quærerent, non inueniebant: quia *os sol illud liquefaciebat*, in peccatam incuriæ eorum? Nec tamen ex pusillanimitate accedere prætermittas: indignum te reputans ad eod sublimi cibo, qui sit perfectorum proprius

Esse famem non sentias.

1 Erel. 24. 29.

2. Præsentia Dei.

k Mdit. 22. 12. 1 Exod. 18.

m Exod. 12. 46.

Communio in templo.

n Act. 2. 46.

3. Communio non est differenda.

o Exo. 16. 21

nam ex eodem pane diuinus noster B o o z dat suis messoribus, & R v t h: quæ tanquam pauper spicas colligebat. Panis hic & fortium est & debili-um; diuitum & pauperum; grandium & pusillorum: quare si cum animi demissione ac Reuerentia accedas: hæc ipsa multos alios defectus supplebit. Nam Deus, qui te vocat & inuitat, dicens: *veni huc & comede hunc panem* contentus est ea dispositione, quam vt imbecillis habes ad ipsum sumendum: cupiens interim multò præstantiorem habere: vt tar to conuiuio cum maiori dignitate interesse possis.

4. C v m autem iam eris in conuiuio, illud monitum accipito: *Intinge buccellam tuam in aceto.* & quoddicit, buccellam, significat, diuinum hunc panem non esse integrum sumendum: quia sic nullus stomachus posset illum digerere, nec intellectus comprehendere: eò quod innumerabilia in se includat mysteria: quare in buccellas necesse est illum diuidere, & singulis diebus vnã accipere: cum meditatione scilicet particularis alicuius mysterij, iuxta distributionem supra positam. magis verò in particulari eum quisque bolum sumet, in quo maiorem consolationem & vtilitatem sentit: Christum Dominum nostrum supplex orando, vt ipse dignetur panem hunc frangere, quemadmodum in ipsa nocte p *causa* eum *Apostolis fregit*: ip-sius enim est electis suis distribuere cogitationes, ac sensa, quæ in ipsa com-munionem percipiant. Ex quo fit, vt hic diuinus bolus non omninò siccè sumatur, sed intinctus in aliquo condimento, quod illum reddat magis appe-tibilem: nam propterea (vt Sancti Patres interpretantur) per q *panem* illum significabatur, quem Christus Dominus *dedit inunctum* in cœna Iude pro-ditori. Sed præcipue bolum hunc intingere debes in r *aceto*, quod *accepit Iesus* in cruce: coniungendo sacra Communioni considerationem tribula-tionum & amaritudinum, quas ipse in sua passione est perpeffus: nam diui-nus hic *sagnus* non debet *comedi absque lactucis agreffibus & amaris*: institutus enim fuit in memoriam eius passionis ac mortis. Quare cum sumitur, meritò in t *memoriam* est reuocandum quidquid ille in ea perpeffus est. Et cum acetum sit tanquam condimentum cibi, quem reddit lapidiorem, valdeque refrigerat; ac propterea est in vsu frequenti apud meliores: ita Communio simul cum memoria passionis Christi est multò vtilior, magisque deuota: & cor ipsum fouet, concupiscentiarum ardores temperat, ac bonorum desiderio-rum sitim magis ex-fatiat.